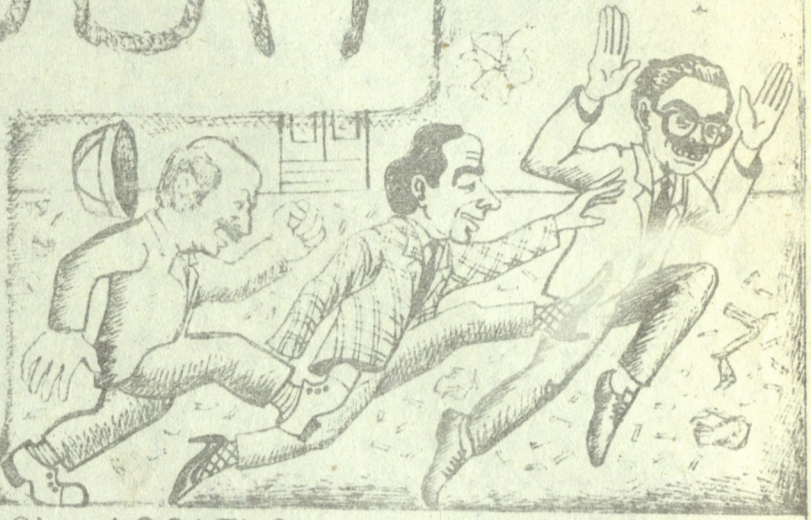

სოსხი

ასია ბაბოს სიმღერა

როგორ დანავკვებს, დანგრივს
ჩემი საღვარედი თიბილისი,
ეხლა მე სოსხი აილოს
გაგავო ღვედა მაჯმუნითი

თებერვალი 1992

საზოგადოებრივი უთანხმოების აღიარება

ატარეთ თავშანტ რუსები!

წინადადებას ვაყენებ, რომ შეიქმნას პრეზიდენტის მხარდამჭერთა კვლავი კავშირის ასამაღლებელი კურსები, რაღაც პრაქტიკა აღასაბურღებს, რომ პატრიოტულ შენაერთ „დედრონი“ საქმიანობაში შეინიშნება ცალკეული არაკვალიფიციური კმედებანი, რაც ჩრდილს აყენებს ამ ამბავადარი ორგანიზაციის ავტორიტეტს. ამჯერად ერთ ტიპიურ შემთხვევაზე შეგვიჩვენეთ.

აღმათ ყველა თქვენგანს ახსოვს ის შემთხვევა დილატი, რაც ჩაიდინა საბურთალოს რაიონის პროკურატურამ, როცა პატიმრობიდან იქნა გათავისუფლებული საქართველოს საშიში მტერი, მოსკოვისა და ვაშინგტონის საზიარო აგენტი, ურნალისტი ვალერი კვარაცხელია. სამშობლოსათვის ამ უმძიმეს წუთებში ერთადერთმა ისევე „დედრონი“ გამოიჩინა სიფხიზე და დაიწყო პროკურატურის პიკეტი, რომელიც თვით ათას ბარიერზე გადასტარმა ბატონმა კოტე ფირცხალავამ შეაფასა, როგორც უბადო და რომლის შედეგადაც მოლაღატენი საკადრისად დაისაჯენ.

თუმცა მანამდე კიდევ ერთ პროვოკაციას ვქონდა ადგილი. ვითომ პიკეტის გადასაღებად მოსულმა რეპორტიორმა შარვლის ჯიბეში პროვოკაციული განზრახვით ჩაიღო მსხვილი საგანი. სამწუხაროდ, პროვოკაციამ გასჭრა. მამულზე ფიქრით ნერვებდაძაბულ ქალბატონ ეთერის, „ბეტევერათა“ შექმნე ბატალიონის შტურმბანდიერებს, მოეჩვენა, რომ ეს იყო ასაფეთქებელი მოწყობილობა და პროფესიულ რეფლექსს მიწოდებით პროვოკატორს ღრმად ჩაუძვრა ჯიბეში....

ოპოზიციასაც მეტი რა უნდა. დაიხვია ეს ამბავი თითხე, რა კუდი აღარ გამოაბა - აქაოდა, თუ კაცი ასაფეთქებელი ნივთიერებით არის მოსული, ის ჯიბეში ხელს არ ჩაგაყოფინებსო, ქალბატონმა იმ ჯიბეში ხელი საეჭვოდ დიდხანს დააყოფინა და ამისთანები. მართალია შტურმბანდიერები შეეცადა შენდირს ღირსების დაცვას და საბასუხო სტატი - აც გააშენებდა, რომელშიაც ამტკიცებს, რომ იმ უცხო კაცს შარვალზე მხოლოდ გარდან მიღუს-მოფუსვი ხელიო, მავრამ გატყუვილი ოპოზიციის ამბავი ხომ მოგხსენებათ. ახლა დაიწყებენ - გარდან მისმა-მოსმით როგორ გაიგვი, შარვალს მიღმა მყოფი საგანი ფეთქებადი იყო თუ არაო, მეორე კიდევ ისაო, რომაო როგორ თუ მიუსვ - მოუსვი, ის შარვალის ცარიელი კი არ იყო, არამედ კაცი იმყოფებოდა შიგაო....

გაბაღიბინე ახლა ამისთანებს, რომ თუ სამშობლოს ინტერესები მოითხოვენ, „დედრონი“ მზადაა ხელი მოუსვას კი არა, კბილებით გამოსძიძვნოს ასეთი საეჭვო ჯიბე-უბეები.

ჩემი მხრივ მინდა ადვილი, რომ ვნებების ჩაახრომამდე მამაკაციები მოერიდონ შემოჭმასნელი შარვლების ტარებას. ეშმაკს არ სძინავს უკიფრეს შემთხვევაში გირჩევთ ატაროთ ჯავშანტრუსები, ან ჩამოიცვათ ძირგაფარული კასრები, ან წილსქვიმთ დაეზღვიეთ ფირმა „ქორიძე და კომპანიაში“.

ბეწვებგადარჩენილი

პოლიტიკურ გვამთა სასაფლაო

ეს ხალხი შეურიგებელ რადიკალებს პოლიტიკურ გვამებად ნათლავდა....

ლია წიკილი სამომხელს

ასპარეზი მფიწროვა, ჩრდილოეთში გადავიარდი, არა იქ არცინ მოიქმნა ჩემი ტოლი, ჩემი ფარდი, უცხიმ უფრო დამიფასა საქმემარდი, დიმილგარდი, თუ გსურს, წილში ჩაგიყენებ, ბკოსნი, შენი ელუარდი.

რავა არ მახსოვს...

ეს ამბავი 2020 წელს ხდება, თბილისში, ოპერის ბაღში. სკამზე
ორი მოხუცებული ჩამომჯდარა. დადლილ თვალებში ხანდახან
ჭინკები გა-
უკრთებათ და საუბრობენ ასე.

მე ვუსმენ მათს საუბარს. ეს უზრდელბობით კი არ მომდის, არამედ
იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ ხე ვარ, აი ის ხე, ვარდისფერი ყვავი-
ლებით როა წვრილად დახუჭუჭებული. ვუსმენ მათს საუბარს და მათთან
ერთად ვიძიებ მოგონებებში.

- გახსოვს სიმონ, უღვეური დიქტატორი რომ გადმოვყუდე?
- მახსოვს სიმონ, რავა არ მახსოვს. შენ თუ გახსოვს, რა მაჯაჯა-
უნა გარემოცვა ჰყავდა?
- მაჯაჯაუნებს ვინ ჩივის, ერთ უზნეთ წერილს ისეთი ხალხი აწერდა
ხელს, ჩვენ რომ პატივსაცემი გვეგონა. მთელ მსოფლიოს მიმართეს მა-
შინ - ციხეში რომ ხალხი გვიზის, პოლიტპატიმრები კი არა, კრიმინალ-
ები არიანო, ამას კი ვადასტურებთ გაწერელიათ, მაჯაჯარიანო, ბოჭ-
ორიშვილიო, ფანიაშვილიო, მაგრამ ყველაზე უფრო ის მეწყინა, კახა
მიგინეიშვილი რომ აწერდა ხელს.
- ის თუ გახსოვს, ბოჭორიშვილი რომ ამტკიცებდა - რეპრესიები ის-
ეთი კარგი რამეა, რაც ადრე დავიწყებთ, მით უკეთესიო. ვინცა ახა-
ლგაზრდა ინჟინერი უჭერდა მხარს, დევნი ერქვა მგონი...
- დევნი ერქვა თუ ჩემისი, ადარ მახსოვს. ის კი მახსოვს, იმამის
გაქცევის მერე თვითონ რომ კითხულობდნენ - ჩვენს მიმართ რეპრესიე-
ბი ხომ არ გატარდებაო. შენ ის მიიხარო, კოტე ფირცხალავას ლენჩი
სიფათი თუ გახსოვს, ახალ წელს ბუნკერში გოგამ რომ არ აკოცინა. ან
ნემო რომ ანეკდოტებს ყველობდა და ვერავის აცინებდა...
- ერთი დარტყანიებული ბიჭი ჰყავდათ კიდეც, სოსო ჯაჯანიძე, თუ
გახსოვს ინტერფოში ამბობდა - დავითმა მაგნიტო რურები სარზე გახ-
ვაო, მე კიდეც შიშონი ვარ და მეამაყებაო...

- ჯაჯანიძე მახსოვს კი არა, ამას წინათ ვნახე. შვილიშვილი მყა-
ვდა ცირკში წაყვანილი და აგერ ჯაჯანიძე არ გამოვიდა სცენაზე მას-
ხარას კოსტუმით. რაღაც მონოლოგს კითხულობდა, „29-ე მონანიება“ ერ-
ქვა. ისე ვუღიანად ივედრებოდა, კინაღამ დახოცა ხალხი სიცილით. მაგ
ნომრის შემდეგ, სხვათაშორის, მშვენიერი კორდებალეტი შესრულდა. და-
სი ძირითადად ყოფილი რევალი დეპუტატებისგან შესდგებოდა. ქორიძე
გრაციით გამოირჩეოდა, გუგუშვილი - თამამი ქორეოგრაფიული მიგნებე-
ბით. მართლა, ამ გახსენებებზე, ახლა ვინ არის ჩვენი პრემიერი?
- მურმანი, შე კაცო, ომანიძე. მისივე თქმის არ იყოს, კაი ელას-
ტიკი ვინმე აღმოჩნდა, გაძვრა, გამოძვრა და ზემოთ აძვრა. თან ამ-
ბობენ ღობინ. გრეის საიდუმლოს მიაგნოო. ასაკი თვითონ კი არ ემატ-
ება, მის მაგივრად გულბანი ბერდება თურმე. შენ თუ იცი ეს ახალი
საქლავის ქვა ვისია ფალიაშვილსა და სარაჯიშვილს შუა?
- გურამ პეტრიაშვილს მოუზომავს თავისთვის. სიმღერაში დაუწყია
ვარჯიში და თან დაუქადნია-ამაშიაც ყველას ვაჯობებ და თადარიგის
დაჭერა არ მაწყენსო.
- კი მაგრამ, გაგონილი შქონდა მთაწმინდაზე შემოიღობა ადგილიო?
- სრული სიმართლეა, ანდერძში პირდაპირ მიუთითებს - მთაწმინდაზე
ტენი დაიკრძალოს ჩემი და ოპერის ბაღში ყანყრატო.
- ამის თქმა იყო და ისეთი გრგვინვა ამოვარდა, რომ ერთიანად განგ-
იძარცვე ყვავილთაგან. თურმე გურამი მოგვიახლოვდა სიმღერით. „წერ-
ელემბა დავიბარა“ შქონდა გადაკეთებული სიტყვებზე - უკრაინამ გვა
ღიარაო. მის გარდა რეპერტუარში შქონია „მახარაძე-გენიჩისკი იქცა
ძმობის მატალითალო“ და „დივლელს ნა ნებო და ლემკუ შადაჟუ“.
- ასე, რომ სამწუხაროდ თუ საბედნიეროდ, ყველას ყველაფერი ახსოვს

ოპრიონ დახუჭუჭებული

ჭოჩბიჭო

ხმები დაირბა, თითქოს ბატონი გურამ
პეტრიაშვილი რუსეთში გახიზნულა და
რომელიღაც საოლქო გაზეთში ბაშბაკოვ-
ბოსანოვიჩის ფსევდონიმით აწარმოებს
მწვადე პოლემიკას მუხაზე „ბერიოხის“
უპირატესობის დასამტკიცებლად. მთავა-
რი არგუმენტი დაახლოებით ასე უდერს :
მუხის ნაყოფს ღორები ეტანებიან, „ბე-
რიოხი სოკი“ კი „ზოგატირსკი ნაპიტ-
ოკიაო“. ვარაუდობენ, რომ პოლემიკის
დასასრულს მისი რეიტინგი უიროვნესკი-
სას გადაასწრებს.

იმასაც ამბობენ, რომ ამირან კა-
დაძე წერს წიგნს „სიბრძნე სიმრგვა-
ლისა“. სედრაქის პროტოტიპი თავად
იქნება, რუქასი თემურ ქორიძე.

ამბობენ, რომ მანანა ძოძუაშვილი
ინტენსიურად მუშაობს ტრაქტატზე პი-
რობითი სათაურით „აბორტის სიკეთე“,
რომელშიაც ამტკიცებს, რომ საქართვე-
ლოში უნდა ჩატარდეს მასობრივი აბ-
ორტიზაცია, რათა ჰირსიანად მიწისა
ადიგავოს ის უჯიშო ერი, რომელმაც
მისთანა მინისტრი ვერ შეიფერა.

„რგვალები“ დახინებით ამტკიცებენ
რომ ბუნკერში ახალ წელს გადაღებული
ვიდეოფირი ოპონიციის ნამამაძაღლა -
რია, რომ გამსახურდიას როდში მედვი-
ნეთუხუცესია გადაღებული, ბურჭულაძი-
საში კი ერთი ვერსიით გოგი ხარაბა-
ძეა, მეორეთი მურმან ჯინორია.

ამ ლოკით თუ მივხვებით, ძოძუაშ-
ვილის როლს მარინა ვლადი უნდა ასრუ-
ლებდეს, წულებიკის - გრეგორი პეკი,
ხოლო კოტე ფირცხალავას - პოლ ნიუმენი.

იმასაც ამბობენ, რომ თემურ ქორი-
ძე აგალიბებს საესტრადო შოუ-ანსამ-
ბლს სახელწოდებით „ციხეფერი ფრინვე-
ლი“. პროგრამას ერქმევა „ვიფრინოთ
და ვიჭიკიკოთ“.

შეუმოწმებელი ცნობებით ხაბულიანი
„ინტერპოლის“ შეფად არის მიწვეული,
მაგრამ უარს აცხადებს შემოქმედები-
თი თავისუფლების შესაძლო შეზღუდვის
შიშით. ამავე მიზეზით იკავებს თავს
ბურიატიის მთავარ შამანად მიწვეული
მურმან ომანიძე.

წმინდა ნუგოს პნეგანი

„ვინც მე ველაპარაკება, ჩემსავით წმინდა უნდა იყოს“
წმინდა ნუგოს შეუპოვარი

მურმან ტალღიანი მიყვებოდა იმ დღეს - რა კაცი ვერ შეგნიშნეთ
და ვერ შეგიშენეთ! მოლოდინაანთ ნუგოზე მოგასხენებთ. გამოიკრძაბე-
თ და ადრე მეგონა, ნაპოლენს მხოლოდ ტანადობით ჩამოჰგავდა, ახლა
კი ვატყობ, მრავალი პუნქტით გაასწრო კიდეც, ინტიმარგაუტენლობით
მაგალითად, საბრძოლო აზარტით, სტრატეგიული ნიჭიერებით. ერთი ეგაა
ნაპოლენივით ბრძოლის დროს ცალი ფეხი დოღზე არ უდგას. კი უთხოვია
დოლი რეზილანციისთვის, მაგრამ იმას ცოცხალი თავით არ დაუნებებია -
აწი პრეფექტად მე აღარავინ დამნიშნავს და ისევე ამან უნდა მაგამ-
ოს ლეკვაო.

რა არის მაინც ქართველის გული. რომ ვისმენ, მოლოდინაშვილი სო-
ხუში მიტინგებს ატარებს დაუმორჩილებლობისა და დესტაბილიზაციის -
კენ მოწოდებით, იმდენს კი ვხვდები, რომ ამან შიმშილითა და სიცი-
ვით შეიძლება დაგვიხოცოს ბავშვები, მაგრამ მაინც მეომრის ინსტიქ-
ტი მიძლევს და მზად ვარ ყიუინა დავცე - ტანმოკლე ფაშას ვაშააააა!

მიტო მიურბატი

ყველა ჩაქოვანი კოვბია

ძალიან გთხოვთ, რომ დამიკრათ კვერი,
ლეღეს ჭკუით ვინც გასწირა ერი,
ის ჩემს თვალში არის დიდი

ვინც ამ სტროფს ორზე მეტ შესაფერის
სიტყვას გაურიმავს, შეუძლია თვითონ
დაიწყოს ამნაირი ლექსების წერა, თუნდაც
იცოდეს, მტერი ბევრი ეყოლება.

წავილა, გავჩა წაყვა

ზვიადმა გამოგვიწერა
ცხვირით მარლის ნაყვია,
პირველ „ველმოთა“ მოიხდა
აბორტმახერი პაყვა,
მჩრეველად ჰყავს ცხენის ექიმი,
მოლოდინაანთ პაყვა,
მგოსნად გურამი, რომ უყვარს
მყრალი აზრების ყაყვა,
მოცარტის ნაცვლად გვიბობა
ტალიაშვილის ყვა-ყვა,
იმ საქართველოს რა ვუთხრა,
ამ საბიუტეს რომ აყვა!

მანანა - მაშარემი რითაა მამამთილზე ნაკლები? ამ სახინკლეს ხვალვე
მისი მემორიალური დაფა უნდა ამშვენებდეს!
თემური - ვისმენ და გემორჩილები ოთხ მბრძანებელს ჩემო...
ლთი - ამ პივი ცივიტო... უკაცრავად, ცივი „პივიტო“ ოჯახებს დაგილოცავთ.

არ მისცეთ!!! ნუ აძლევთ!!!

ზოგსაც კაცსაც კაცი ვიქვინ, ზოგსაც კიდევ კაცუნათ ზოგ დედაკაცს დედაკაცი, ზოგსაც დედაკაცუნათობა ვაჟა

ნუ აძლევთ!!! არ მისცეთ!!! ასე გაიძახოდა ვაგზლის მოედნიდან მომავალი ზვიადური მანიფესტანტი ტელეჟურნალისტის დახახვებზე. არ ვიცი, რა მოერგებათ. მართალია მიკროფონი კი წააგვადა... ხელყუმბარას, მაგრამ მაშინ „არ მისცეთ“ რაღა შეაშია?

ბოლოს მაინც მოქურდა კამერის გარშემო ის კატეგორია, სა უთარი აზრის გამოთქმა რომ არ რეზგენია და გამოთქმა დაახლოებით ასეთი აზრები (მათი რეპლიკები, ცოტა არ იყოს ცხარე და მსუხვე და ამდენად დესერტად ჩემი რეპლიკები არ აწყენს):

1. სიგუა სისხლით არის მოსული (ზვიადი სისხლით არის წასული);
2. ზვიადი 87%-მა აირჩიო (ჰიტლერი 97%-მა აირჩია);
3. თბილისი ვინ მისცა იარაღი? (მოგახსენებთ, რომ პოლიტიკურ პარტიებს იარაღი არ სჭირდება, ხოლო კოსტავას საზოგადოება და გვარ-ღია ზვიადმა ჯერ შეაიარაღა, მერე კი განადგურება მოუწოდებდა);
4. დასავლეთში რომ წავიდა გვარდია, ვის უნდა ესროლოს, ჩვენს ძმებს? (2 სექტემბერს რომ აუტუხეს სროლა ხალხს, ისინი ვისი ძმები იყვნენ. ჩემი ბავშვების დასამშვევად პურს რომ არ უშვებდნენ ფთიდან, ისინი. ჩემი ძმები არიან თუ რომას ბიძაშვილები?)
5. ესაა ზუთასი კაცი? ოციათასი მათნე ვიქნებით აქაო! (ზუთასი წინა დღით რომ იყავით, იმაზე ითქვა და მეორე დღეს რამდენი აპირებდით მოსვლას, ამის თაობაზე ვანგასთვით გეკითხება. ახლა ვაწარმოთ ართიმეტრია - ვთქვათ მართლა მოქურდი 20 000 და დაგარქვეს 500, ანუ 40-ჯერ ნაკლები. გეთანხმებით, აღმაშფოთებელია. ახლა თქვენც დამეთანხმეთ, თუ რა რაგ ავგვაშფოთა ზვიადმა, როცა 16 სექტემბერს შეკრებილ 70 000 თბილისელს 200 დაგვარქვა, ანუ 350-ჯერ შეგვაშფოთა. ასე, რომ თუ თქვენი აღშფოთება 40 ბალიანია, ჩვენი 350 ბალიანია და ისტერიკებს თავი დაანებეთ, გეთაყვა.)
6. არა მჯერა, რომ ფული გაიტაცესო (მეც ასე მჯონია, რომ ექსპრეზიდენტი და მისი მოზრდილი ამბავი დღემდე ძოძჟაშვილის ჯამაგირიდან დანაზოგი თანხით ცხოვრობენ. იმასაც ამბობენ, რომ მანანა მინისტრი საღაროს შესავსებად, ხანდახან ძველ ხელბასს, ამორტინახეობას იხსენებს ხოლმეო, რისი ვადამოწმებაც იოლად შეიძლება ჩრდილო კავკასიის შობადობის მრუდიო).
7. კარგის ქალბავან ბევრი ჩემს ცილს ჯობია (ამის მიქმელს რა უნდა შეეხებინო, მაგრამ ერთ ანექლოტს მაინც შევხსენებ: მიხო მივიდა საავადმყოფოში და განაცხადა - ჩემი ცრლი მიმყავსო. პირდაპირ წაყვანა არ შეიძლება, უნდა გამოვწყოთ - უპასუხეს. თუ გამოწვრილ არის ეგ ამბავი, მაშინ გვერდით რომ უწევს, ის ქალი გამამიწვრეთო! ახლა ბატონ გურამ პეტროაშვილს უნდა შევხსენო, ბუნკერიდან რომ იძახდა - მავათ რომ ტელევიზიით სახლდამწვარი ხალხი გამოიყვანეს, ისინი საეჭვო წარმომადგენელი იყვნენო. გურამ ბატონო, რგვალდა მიტინგზე ტელეჟურნალისტს რომ ქალი ესხმოდა თავს ყვირილით - უბირაქსა ატ სუდაო - რაცხა მაგ ქალის ქართული არ მომეწონა და თქვენ რას იტყობდით?

კარგის ქალწულთა მუსუსი

„მე შიარი არ მინდოდა, შენ ამტებე ძალადაო“!

აუტიკვარი თავი აიტკივებს რგვალბმა, როცა ქალბქში გაავრცელეს უნიჭო და ულოგიკო ეპიგრამებით სავსე პარკლამაცია. მე საბაბის მოცემულა მინდოდა? გთავაზობთ ამ ეპიგრამათა ნაწყვეტებს და იქვე ჩემიუქ პასუხებს.

ეპიგრამა
რა დროში მოგვით ედიკამ უდრეკელ დროშტარიანი, წაიქცა, თან წაიყოლა სიგუა - ხოშტარიანი!

ეპიგრამა
რამკიანი პროფესორი, კაცი შარვალსველიანი, პრეზიდენტობას ღამობდა დუბაბა იოსელიანი!

ეპიგრამა
რუსთაველზე ველოდებით თბილისელთა ყველა ფენას, ვისაც უნდა ნახოს მხატვარ კიტოვანის გამოფენა!

ეპიგრამა
ის ყვინჩილას უფრო ჰგავს და გვარად კი აქვს ღვინჯილია, თუ ორ ასოს გამოფეცვლით გამოგვივა ყვინჩილია.

პასუხი
რა დროში მოგვით ზვიადამ დეკლარაციის გრავილი, ცოლიც ზედ მიწერილია, დეღესაც დარჩა ადგილი!

პასუხი
სესიებზე პრეზიდენტი იჯდა შარვალსველიანი, რადგან გურამ პეტროაშვილს უყვარს საქმე ფსელიანი!

პასუხი
გროზოსაკენ გაეშუროს რგვალუკების ყველა ფენა, იქ დახვდება მანანების ბიკინების გამოფენა!

პასუხი
გირჩევ დევან ღვინჯილიას ნუ შეუფეცი ბიჭი ასოს, თორემ სანამ შეუფეცილდე ვამ თუ ხელში დაგვეცასო!

კბილი-კბილისა წიღ

ჩემი პენიტენციარული სიაკემა საქართველოში

ვისაც ახსოვს ვაბუტები: „აბუს კვერცხები“, „კუჭკუჭედა“, „ხიხიხილა“, „მოგველანდები“ და „უმი ბადრიჯანი“, ის ადვილად ჩასწვდება ჩემი პენიტენციარული სისტემის არსს.

იგი დაახლოებით ასე შეიძლება განიშარკოს: ყველა ჩვეთავანი მოწმეა იმისა, რომ დღეფლათ თუ არა „რგვა-ღებს“ დაუსჯელობის შევრძება, მათ ათავსვარი სიბინქურის ჩადენის უფლება მისცეს თავს. მორალური შეურაცყოფა, როცა გეძახიან უჯიშოს, მოღალატეს, შემოქმედებით იმპოტენტს, ნაძირალას და ა.შ. თანდათან იცვლებოდა ჩაქოლვისა და განადგურებისაკენ მიწოდებით, ხოლო შემდეგ დაპატიმრებით, მანქანისა და ეზოს აფეთქებით, ქრახში ტყვიის დაშენით და აგრეთვე მდედროინის არსენალში არსებული სხვადასხვა რამურუმებით.

ამ პერიოდში არც გენერალურ პროკურორს და არც იუსტიციის მინისტრს არ გამოუხატავთ თავისი პოზიცია. უფრო მეტიც, თავისი ღუმელით ახალისებდნენ კიდევ თავაშეებულ უკანონობას. კიდევ უფრო მეტიც, პროკურატურის მიერ გაცემულ სანქციებში პოლიტპატიმრები კრიმინალებად ფორმდებოდნენ.

რადღენ სასირცხვილოა, რომ რადიკალთა გარდა, ყველა ღუმელით აგრძელებდა თანამშრომლობას ამ უზნეო ხელისუფლებასთან, ერთმა საპარლამენტო თბილისელმა კი იმიტომ დაიწუნა დაპატიმრებები, რომ თურმე ამით ხელოცურად იქმნებოდნენ გმირები.

გენპროკ. რაზმაძის სიტყვას თუ ვერწმუნებით, ას პოლიტპატიმარს კიდევ არა უშავდა, მაგრამ კიდევ 27 კაცის სია რომ მიუტანეს, ვეღარ აიტანა და გადადგა. პროტესტის ასეთი ფორმა „ზვიადურათა“ წინააღმდეგ რბილად რომ ვთქვათ უსუსური მერგენა და სწორედ ამიტომ ავამოქმედე საკუთარი პენიტენციარული სისტემა, რომელიც ზოგადად ასე გამოითქმის: დამნაშავემ უნდა იყოღეს, რომ დაიხვება, უფრო კონკრეტულად კი - დამიძახებ მოღალატეს - დაგხატავ მასხარას ჩაჩით, არც ზანზალაკებს დაგამადლი და მერე შორიდან დაგაცვირდეთ, ჩვენ შორის ვის უფრო შეუქანდება რეპუტაცია

მხიარული შურისმაძიებელი

მედროვე ავუთფუთუკულა

თენგიზ, სულ არ გამოცვლილხარ, კაცო, დავინახე თუ არა, იმწამს გიცანი. აი მე კი ძალიან შევიცვალე, გამოტყედი, რომ ვერა მცნობ. ჩვენ ბავშვობაში სულ ერთად ვთამაშობდით. ახლაც შენს გვერდით დავდგები. ხომ გვირდება ერთგული ხალხი. დამნიშნე მინისტრად და არ შეგარცხვენ...

მე ჯაბა ვარ და თქვენ თუ თენგიზი გნებავთ, გვერდით ოთახში მიბრძანდით, ოღონდ მგონი ცოტა დაგაგვიანდათ. ყველა მინისტრის სკამი ბუბა კიკაბიძემ დაისაკუთრა.

მაკოვნინეთ ჩიტი

შურიანებს, წუბაკებს, ღრძობებს, ტლუებს, ჩანჩურებს, ერი არ დაგამადლით ღაზათიან

რა არ მიგვიპარიათ, დეარძლით ტვირდახუნდლებს, შურისგების წკებლისგან ვერ დავიციებთ

თუცა წკებლა კი არა, ალალია მათრახი, რა უბანმა გაგზარდა ამნაირი

საქმეს ზურგი აქციე, ვახდი ენით რაკუნა, საუფროსო სკამებზე ანებივრე

სკამზე დახარბებულმა ერს ჩაეცი ღახვარი, ხმის მიმცემზე ანია შენისთანა

ფულიც ბლომად მოჰქაფე, ამჯობინე ქაფი ყვარს, სხვის ტანჯვაზე ღაღანი არ შეგარება

გაუფრთხილდი ქართველო წინაპართა ნაბოძვარს, კენჭი ალარ უყარო ყველა ჯურის

ვასკიბარია

როგორც ვატყობ, საქართველო მეომრებით სავსეა, იარაღი თუ მოგაკლოთ, მოკვდეს თქვენი ვასია, გათიშე და იბატონე - იმპერიის არსია, სულ ერთია, დამპყრობელი რუსია თუ სპარსია. რომ იყოღეთ, როგორ მაწყობს დესტაბილიზაცია, სროლა თუა, ვისდა ახსოვს კრემლის მახინაცია, ერთმანეთზე იტარება, ქალია თუ კაცია, მეც ამიტომ ავირჩიე ეს მამაცი ნაცია, აწეწილი საქართველო კარგი გასაძარცვია, ვიხეირებ, სანამ არის მსგავსი სიტუაცია ტაში, ტაშიიიიიიიიი!

სკამისმოშიში ბესო

სხვა რამეების ქეჭვას ძველი გაზეთების ქეჭვა რომ ჯობია, ამაში მან დაგვწმუნდი, როცა 1991 წლის 12 ნოემბრის „საქართველოს რესპუბლიკაში“ ბესიკო გუგუშვილის ინტერვიუს წავაწყდი. აქ პრემიერი თავისი პირით ამბობს - „შეგვეძლო გაგვეზარდა ფასები, მაგრამ გვეზინია ჩვენი მოქმედება არ ჩათვალონ ანტიხალხურ მოქმედებად“. რა თქმა უნდა ამ შიშში სიკვდილის შიში არ იგულისხმება. მაქსიმუმ-სკამის დაკარგვის შიშება ღამარაკი. ესე იგი, პრემიერი, აღიარებს რა, რომ ფასების გაზრდა უარეს შედეგურებას აგვაცდენდა, თავისი პირით აყრანტალბებს, რომ სკამის დაკარგვის შიშით ვერ აკეთებს ამას.

გაზეთებს მართო მე ხომ არ ვკითხულობ? აი ეს, ყველაღერი, ხომ თქვენც იცით „ზვიადურთა“ და მაინც იმის მხარესა ხართ. ეთი თქვენს პატრონს!

უგანა მაგანა განა?

ანუ როგორ ჩამოვრჩით უგანდასა და განას
უგანა კი? უგანა მია... მაგანა მაგათა? რათა? რათადამათა! უჰჰ!
ვათათათათა!

აღმათ დაახლოებით ასე უღერდა ორი ბუშმენის საუბარი უგანულ აფრი-
კაში 1892 წლის იანვარში, უგანასკნელი ბელადის დამსობისას.

იგივე საუბარი შეიძლება მოისმინოთ საქართველოში ამ ამბიდან 100
წლის შემდეგ, 1992 წლის იანვარში:

-მაგან ყველას უგანა, ყველა თანამებრძოლს ზურგი აქცია და კრემ-
ლის ჩინოვნიკობას დაჰხარბდა, თითქოს მოსკოვი იმდენად უტყინო იყო,
რომ თვეში 4000 მანეთი ჯამაგირი და კიდევ მთელი რიგი რაღაც-რაღაც-
ცეები მისსაწინააღმდეგო საქმიების კეთებაში ვიხადოს.

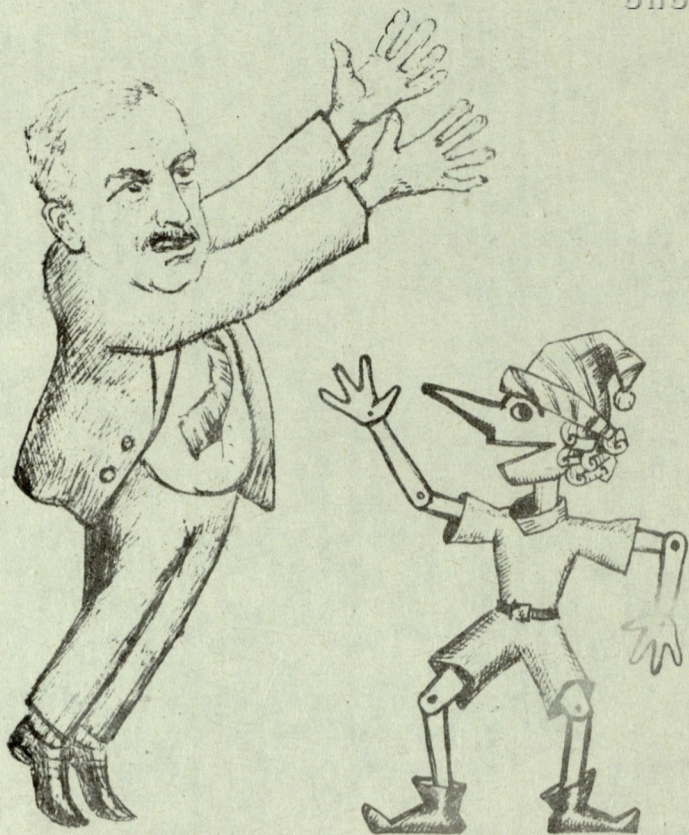
- ან ჩვენ რას დავგამსგავსა კაცო. ან ღრია პირველწოდებულიდან
ღვემდე 20 საუკუნე გავიდა და მეგონა სანიმუშო ქრისტიანები ვიყავ-
ით, მაგრამ ხომ ნახე, კერპის ფეხებთან რა გამეტებით ვახატუნებ-
დით თავებსა. დადები ახლა და იძახე - ანზანი გვაქვს ძველი, ტოლ-
ერანტულნი ვართო, ქალი კლემამოსილი გვყავ და კაცი რაინდო. ძოძუ-
აშვილივით კლემამოსილი თუ იგულისხმება და გუგუშვილივით რაინდი,
კარგადა გვქონია საქმე.

- მაშა კაცო, რა ხალხი უყავდა გარშემო, ეგ კი ემანთ ვის ენდო,
რად ენდო.... თუცა ეს მომდევნო წერილის თემაა.

უიასკო რადენდო...

- რად ენდო! ვით ენდო! - ვიშეიშებდნენ დამწუხრებული თანამებრძო-
ლები, საქმე კი შემდეგში გახლდათ: შუა საუკუნეების იტალიაში მა-
მაცი რაინდი ცხოვრობდა, გვარად ფიასკო. ერთხელაც იგი იტალიის ერ-
თერთი ჭირანის წინააღმდეგ აჯანყებას ჩაუდგა სათავეში, მაგრამ გა-
დამწყვდები ბრძოლის წინ ერთი ფრიალ სამწუხარო ამბავი შეემთხვა. ნა-
პირიდან ნაგისკენ გადებულ ფიცარს ენდო, მაგრამ ფიცარი ასხლტა და
ფიასკო წყალში ჩავარდა. მძიმე საჭურველმა ფსკერისკენ ვააქანა ვა-
უკაცი. დაიღუპა ფიასკო, ჩაიშალა აჯანყება, ხოლო ამ ამბიდან ღარჩა
მოარული გამოთქმა - ამა და ამ საქმეში სრული ფიასკო განიცადაო.

ასტეხონ ახლა „უვიადღურებმა“ იტალიურს წამსგავსებული ვიწვიში
- ემანდ ვის ენდე? ვით ენდე? რად ენდე? ნემოს ენდე? თემოს ენდე?
ნუგოს ენდე? ლელეს ენდე? ო მადონა მია! ეს იჩი მიაზალო.....
თუცა ეს უკვე სულ სხვა წერილის თემაა.

უვიადი - იქით ჩვენი გზა არის და იქით გზაა მარბასი!
ბურატინო - შენ რომ ვისმინ, არ მაშინებს თვით ყარბას-მარბასი!

აკაკი - ერთკვი არჩეული არ იყო, არჩეულები ჩვენა ვართ, გავიმარჯვეთ,
ბუშს ვაჯობით, მარტაშენტი პრეზიდენტის კულუსუნად ვაქციეთ, ვაშაა!
ერეკლი - ხმალიც თუ მკუთასავით გიჭრით, ჩემი წამოღობის დრო მოსულა...

* * *
პრეზიდენტი გაგვეპარა,
წყალს გადასცდა, ჩაიღურსა
უპატრონოდ დარჩენილი
ქორიძე კი გაიღურსა.

* * *
გროზნოში სტერის სტატუსითა ხარ,
ახლა მეფობა მიწა არ ინებო,
ნურც თქვენ აქვებთ, გაქსულებულ
ვიკონტებო და მანდარინებო!

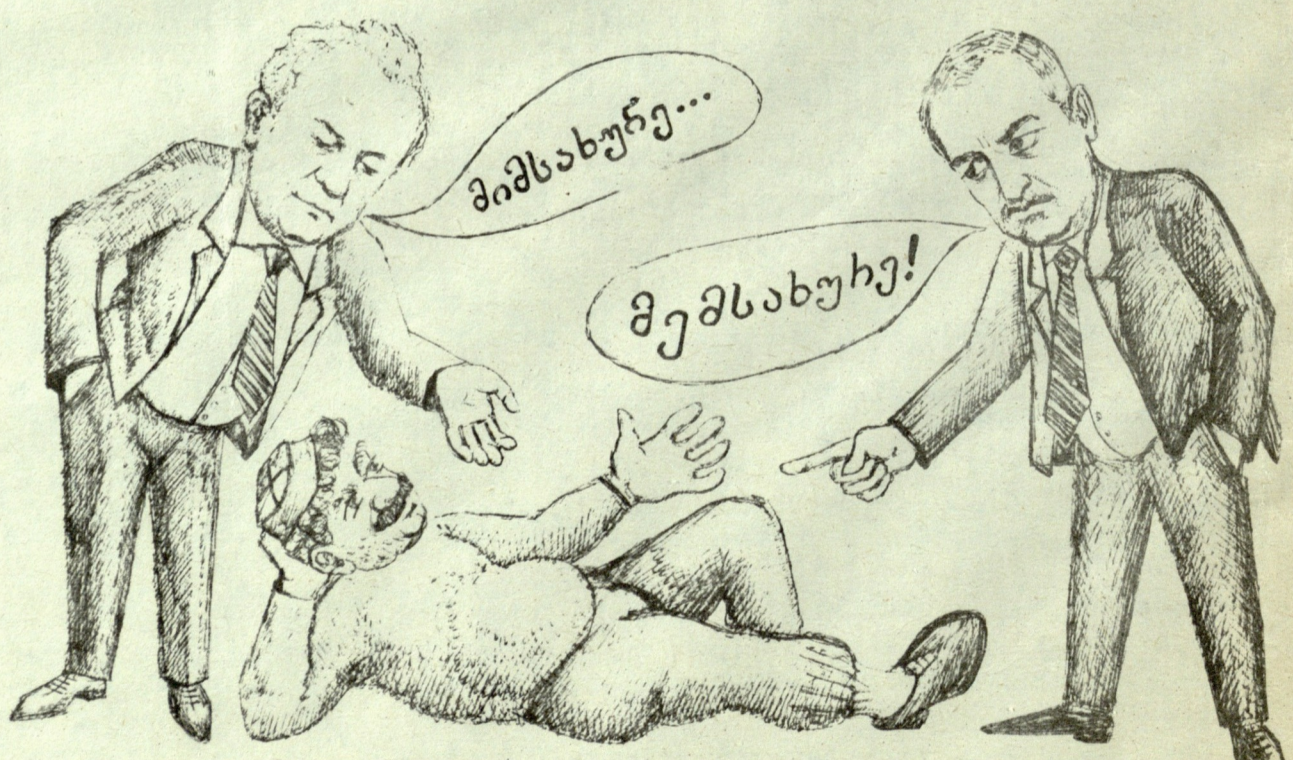
* * *
კაცმა თუ ვერ მოსთოკა
ცოლი კურტუმხვანცალა,
ხურუშიან მის ხურტურს
ერი თუ ანაცვალა,
რა დავარქვით ასეთ კაცს,
ყურცვიტა თუ ნაცარა?

* * *
ბუნკრის მერე ჩვენი ნემო
ნაზი არის და მიმქრალი,
მანამდე თუ ვიას უგავდა,
რა იქნება ნაბუნკრალი.

* * *
ღერაქი რომ დაიხურა,
აფრიალა აღმად ტრიკო,
ხალხის მიერ არჩეული
მიტონ ვასდა საკრიტიკო!

* * *
ნუთუ თქვენ არ გენატრებათ
თემო, სიტყვაშადლიანი?
ცხვირი - კუმბეტრიანი,
ენა - თორმეტაღლიანი.

* * *
გადმოგაყვავეთ მთავრობა,
დამათხვევარი შხამისა,
„დასრულდა ესე ამბავი,
ვითა სიზმარი ღამისა“.

დიდი - დამიხსენით რა კაცო, პოლიტიკურ შეგებულებაში ვიარ. ბიუიოჰ!